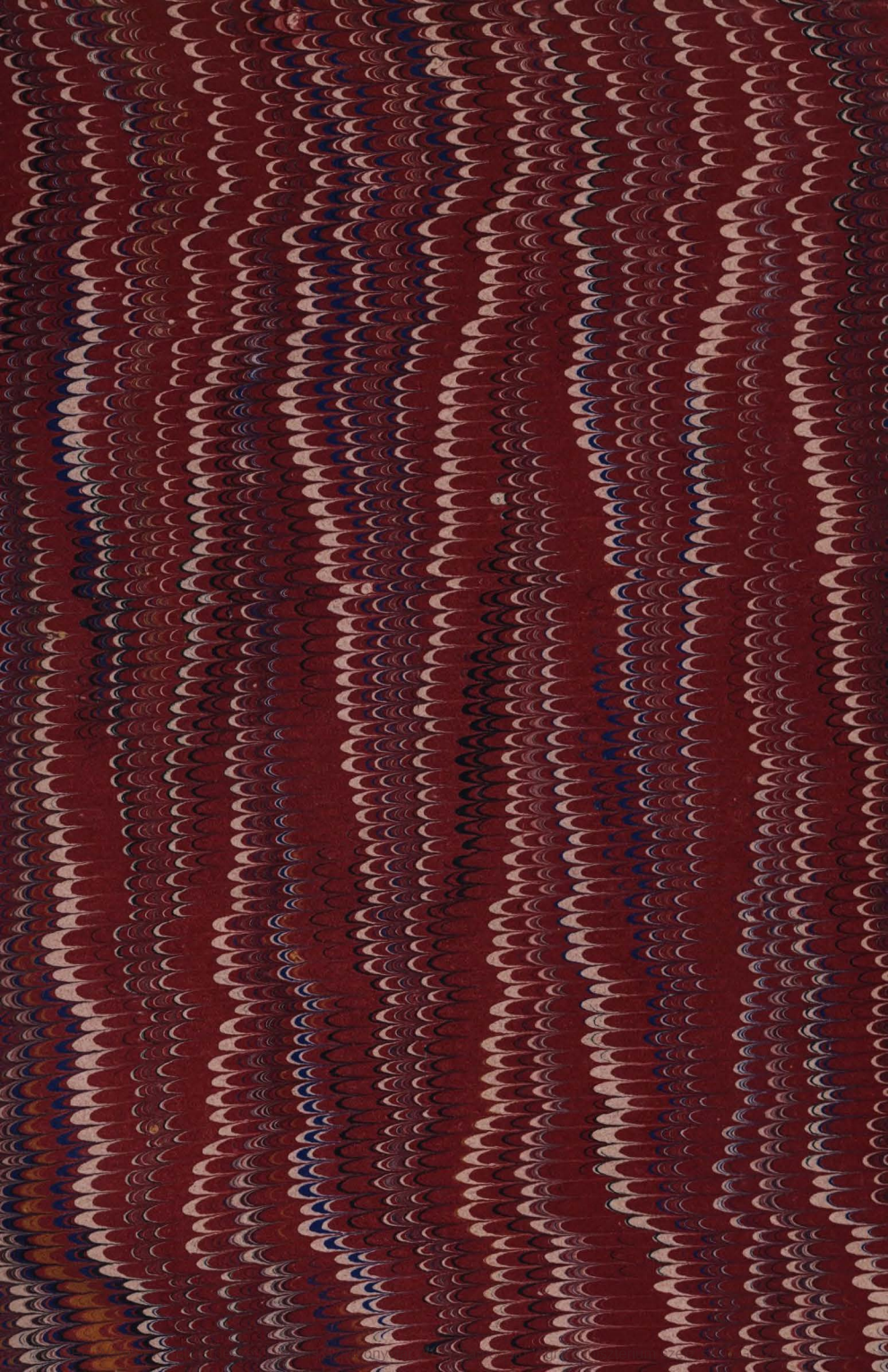

DK

145

1908
1908

A

KÜLFÖLD ERDŐGAZDASÁGI BERUHÁZÁSAI

IRTA

KAÁN KÁROLY

M. KIR. FŐERDÉSZ

Különlenyomat az Erdészeti Lapok 1901. évi XII-ik és 1902. évi I. füzetéből

D. k. 301

BUDAPEST

„PÁTRIA” IRODALMI VÁLLALAT ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

1902

OEE Könyvtár
Áll. II. 2018

KÜLTÖLD ERDŐGAZDASÁGI BERTANÁSAI

WAGNER KÁROLY

MEZŐGAZDASÁGI TUDOMÁNYOS

Küldetésnyomtatás az Erdészeti Lapok 1901. évi XII. évf. 4. füzetéből.

1901
8 képpel

1866/1901

BUDAPEST

"PÁRIA" NYOMDAI VÁLLALAT ÉS NYOMDAI KESZÉKSZÁLLÓ

1901

I.

«A hegyvidéki erdőgazdaság szerepe a nemzet háztartásában» czimen, 1901. évi május 4-én az Orsz. Erdészeti Egyesületben tartott felolvasásomban*) részletesen megindokoltam azt, hogy miért tulajdoníthatunk úgy az általános gazdasági politika szempontjából, mint az erdőgazdaság érdekéből különös fontosságot azoknak a beruházásoknak, melyek az erdők feltárására vonatkoznak.

Állításaim bizonyításánál hivatkoztam a külföld példájára. Reámutattam arra a következtetességre, melyet ott az erdős vidékek feltárásánál követnek, s megvilágítani igyekeztem azokat az áldásos következményeket, a melyekkel az e fajta erdőgazdasági beruházások járnak.

Ilyen előzmények után talán indokolt lesz az a tervem, hogy ezuttal rövid vonásokban ismertetem azt a gazdasági tevékenységet, melyet a külföldnek részemről megismert országai az erdők feltárását czélozó beruházások körül kifejtettek.

Ha ily tekintetekből a külföldi erdők gazdasági történelmét vesszük szemügyre, a német birodalom tartományaiban a XIX. század 4. évtizedében találkozunk először az erdők modern feltárására vonatkozó intézkedésekkel. E tájt ugyanis a fakereskedelem fokozódó élénkülése, az általános közgazdasági fellendülés, s egyéb körülmények bátorították fel az elég konzervatív birtokosokat arra, hogy e nagy tőkét kívánó befektetésekre szánják magukat.

Ezen erdőgazdaságok költségvetéseiben ez időtől kez-

*) Erdészeti Lapok 1901. VII. füzet.

dődőleg évenként fokozódó összegek szerepelnek, melyek az erdei utak javítására és új utak építésére vonatkoznak.

A déli Schwarzwald szívében fekvő, s a mi hegyvidéki erdőgazdaságaink viszonyaival sokban hasonlatos st.-blasieni nagyhercezségi főerdészség területére az alábbi összefüggő két táblázat (6—9. old.) nyújt e tárgyhoz vágó tanulságos adatokat. Egy főerdészség 60 évi erdőt feltáró beruházása időszerű egymásutánban hatalmas végösszegével arra a céltudatos és tervszerű munkára enged következtetni, melynek erdőgazdasági eredményeit éppen felolvasásomban is részletesebben kifejtettem.

A 3444·96 ha. (5987·35 kat. hold) térfogatu, s a magas hegységi Schwarzwaldban fekvő ezen st.-blasieni főerdészség*) a Rajnától elég távol (30 km.) esik, s vasuti vonal ma sem huzódik el közelében. A helyi fafogyasztó ipartelepek ellátásán felül maradó nagymennyiségű faanyagot a vevők az erdőhatáron túl még 30—40 kilométerre szállítják közutakon, míg a világforgalom eszközeihez ér.

De nemcsak az ily távol fekvő hegyvidék erdőségeit tárja fel Baden nagyhercezség, hanem még inkább sietette a munkát egyéb erdőségeiben. Ezek a közforgalomhoz közelebb terülve el, az élénkebb fakereslet folytán a munkálatok gyorsított keresztülvitelét kívánták.

A nagyhercezség állami erdőgazdasága részéről az 1886-tól 1895-ig számított 10 év alatt az utépités és fenntartás körül kifejtett tevékenységet a 10—13.-ik oldalakon lévő táblázatok tüntetik fel.**)

*) Ujabbán Baden nagyhercezségben a főerdészségek hivatalosan az erdőhivatal címet viselik.

**) Statistische Nachweisungen aus der Forstverwaltung des Grossherzogthums Baden 1895.

Az a 13 főerdészség Badenben, melyet az összesen 98 kincstári erdőgazdasági kerület közül a nagyhercezség kormányának előzékeny támogatása mellett bejártam, e téren a céltudatos, s nagy technikai tudással végzett munka képét tárta fel előttem és meggyőzött arról is, hogy annak a 393,882·95 márka összegnek, melyet 60 év munkája után még ma is átlagosan és évenként a jelenleg 97,249 hektár állami birtok erdei útjaira fordítanak, ép úgy a nyilvános állami, köz- és községi utakhoz átlagban és évenként nyújtott 90,697·16 márka hozzájárulásnak nemcsak meglepő erdőgazdasági eredményei észlelhetők, de nagy közgazdasági fontossága is tapasztalható mindenfelé.

Amint Baden nagyhercezség, úgy a többi dél-német állam is hasonló nagy áldozatokkal, s éppen ilyen lázas tevékenységgel tárja fel erdőségeit. Württemberg királyságot illetve a 14. old. található táblázat nyújthat felvilágosítást.*)

Az 1896. évi állapot szerint 189,347 hektárnyi erdőségben évenként az utolsó 6 év átlaga szerint új utak építésére 310,175·67 márkát, utfenntartásra 330.279·75 márkát, összesen tehát évenként 640,455·42 márka költséget használtak fel.

Bizonyítékaul szolgálhat ez annak a gazdasági tevékenységnek, melylyel Württemberg királyság erdészete Bádenével évtizedek óta majdnem párhuzamosan halad a céltudatos fejlődés útján.

Elsass-Lotharingiában a 70-es évek előtt a francziák részéről fölöslegeskonzervativitással, de mégis extenzíve kezelt erdőségek feltárása a német uralom óta vette kezdetét s arra, hogy az e célra fordított költségek mily gyors kiha-

*) Forststatistische Mitteilungen aus Württemberg 1896.

Utépítési költségek a st.-blasien-i

I. rendű erdei utak										
Az építési munka ideje	a) teljes alapozással						b) nem teljes ala-			
	Hossz	Az építési költség			Az utólagos munka költ- sége	Hossz	Az építési költség			
		összesen		fm- ként			összesen		fm- ként	
		M.	Pf.				M.	Pf.		
	m.	M.	Pf.	M.	M.	Pf.	m.	M.	Pf.	M.
1834—1843							8224	17,637	90	2.14
1844—1853							32939	105,502	54	3.20
1854—1863							6859	26,180	82	3.82
1864—1873	5295	35,386	03	6.68						
1874—1883	10232	57,464	15	5.62	617	60				
1884—1893	21894	148,201	62	6.77	1382	65				
1834—1894	37421	241051	80	6.46	2000	25	48022	149,321	26	3.11
Utólagos munkák		2000	25					47,417	20	
	37421	243,052	05	6.50			48022	196,738	46	4.10*

* Beleszámítva a Wera völgyben az árvíz által okozott károk költségét, mely nélkül a költség fm-kint csak 2.72 M. (Az első építés és az utólagos munka költsége.)

* Beleszámítva a Wera völgyben az árvíz által okozott károk költségét, mely nélkül a költség fm-ként csak 2.72 M. (Az első építés és az utólagos munka költsége.)

(badeni) főerdészségben. I.

II. rendű erdei utak													Jegyzet
pozással		a) alapozással					b) nem teljes alapozással.						
Az utólagos munka költsége		Hossz	Az építési költség			Hossz	Az építési költség			Az utólagos munka költsége			
M.	Pf.		összesen	fm-ként	összesen		fm-ként	M.	Pf.				
										m.	M.	Pf.	
40804	49*					2386	3831	86	1.62				
879	71					2514	2296	28	—,91				
906	86	808	1620	—	2.—	5268	10973	63	2.08				
433	—	1228	3470	68	2.83	991	1484	57	1.50	150			
4393	14	1533	7252	02	4.73					75	75		
47417	20	3569	12342	70	3.46	11159	18586	34	1.66	225	75		
							225	75					
		3569	12342	70	3.46	11159	18812	09	1.68				

* Beleszámítva a Wera völgyben az árvíz által okozott károk költségét, mely nélkül a költség f/m-ként csak 2.72 M. (Az első építés és az utólagos munka költsége.)

Utépitési költségek a st.-blasien-i

		V o n t a t ó u t a k											
		a l a p o z v a						a l a p o z á s n é l k ü l					
Az időszak évtizedekben	hossz	első befektetési költség			Pót- munka	hossz	első befektetési költség			pót- munka			
		egészben		f m. ként			egészben		f m.				
		m.	M.	Pf.	M.	M.	Pf.	m.	M.	Pf.	M.	M.	Pf.
1834—1843													
1844—1853													
1854—1863							1197	1377	93	1.15			
1864—1873							1560	1237	05	0.79			
1874—1883							701	1330	93	1.90	253	40	
1884—1894	1413	5731	19	4.06	112	72	5351	11756	28	2.20	285	97	
1834—1894	1413	5731	19	4.06	112	72	8809	15702	19	1.78	539	37	
Pótmunkák		112	72					539	37				
	1413	5843	91	4	14	—	8809	16241	56	1.84	—	—	

Megjegyzés. A 3445 hektár erdőnek 1—1 hektárába beruháztak 60 év alatt 156.17 márkát = 187.40 koronát s így a 60 év átlagában hektáronként évente 2.60 márkát = 3.12 koronát.

(badeni) főerdészségben II.

A kocsin járható utak ujjáépítésének költsége			A régi utak kocsin járhatóvá tétele			Védelmi és szánutak			Az összes építési költség		Jegyzet
hossz	költség		hossz	költség		hossz	költség				
m.	M.	Pf.	m.	M.	Pf.	m.	M.	Pf.	M.	Pf.	
10610	21469	76	3911	4471	26	10320	2501	09	28,442	11	
35453	148603	31	3415	5251	41	2751	644	14	154,498	86	
13324	39412	09	891	616	—	11535	4587	09	44,615	18	
8654	40634	51	—	409	71	14128	7228	85	48,273	07	
12161	63719	76	558	350	—	7070	2480	98	65,550	74	
30191	179191	34	140	4789	07	16987	11655	84	195,636	25	
110,393	493,030	77	8915	15887	45	62791	29097	99	538,016	21	
1 fm. =	4	46		1	78		—	40			

Megjegyzés. A 3445 hektár erdőnek 1—1 hektárába beruháztak az utolsó 10 év alatt 56:79 márkát = 68:15 koronát s így a 10 év átlagában hektáronként évente 5:68 márkát = 6:82 koronát

Utépitési költségek Baden

Tételszám	Év	a) erdei, faanyag szállító									
		új építés									
		az út hossza				az építési költség					
		Erdei utak		Vontató utak	Szántak és védelmi ösvények	összesen	fm-ként				
		I. oszt.	II. oszt.				erdei utak		Vontató utak	Szántak és védelmi ösvények	
						I. oszt.	II. oszt.				
m é t e r					m á r k a						
1	1886	34040	28129	13630	2733* 16847	179,306'92	4'11	0'88	0'61	0'60* 0'19	
2	1887	43730	40719	14180	919* 23650	274,091'04	5'06	0'62	1'06	0'86* 0'20	
3	1888	43078	33912	16651	5327* 17199	205,057'60	3'70	0'65	0'87	0'53* 0'19	
4	1889	41215	31383	10683	3530* 27209	252,287'73	4'96	0'83	1'14	0'62* 0'20	
5	1890	35402	24532	16146	2194* 18789	199,765'30	4'30	0'86	0'83	0'31* 0'23	
6	1891	26735	28577	13487	6749* 30888	209,532'96	5'30	1'10	1'34	0'46* 0'21	
7	1892	29946	24264	15506	6227* 41886	195,313'09	4'82	1'23	0'85	0'32* 0'14	
8	1893	33760	23509	12139	5311* 20014	203,329'94	4'50	1'30	0'66	0'77* 0'17	
9	1894	30933	20470	15479	6833* 21086	179,672'25	4'16	1'39	1'01	0'33* 0'15	
10	1895	31948	18952	9416	1461* 41903	176,425'81	4'27	1'20	0'59	0'55* 0'22	

Az 1886–1895. közé eső 10 évben kiadatott
A 10 év átlagában évente 393,882'95 Márka.

(Lásd még a jegyzet rovatot.)

nagyhercegségben. I.

utak				Jegyzet
Fon- tosabb javítások	Állandó fel- ügyelet	Kisebb tataro- zások	Fő- összeg	
m á r k a				
61,540.79	15,942.67	81,337.96	338,128.34	
53,728.14	16,880.17	84,249.35	428,948.70	I. osztályu erdei utak kőalapozás- sal épülnek, a II. osztályu utak csak föld-utak.
51,325.04	17,360.69	79,984.55	353,727.88	A *-al jelzett számok a szánutakra vonatkoznak, míg az alattuk levő számok a védelmi ösvényeket illetik.
71,962.19	18,379.05	100,155.24	442,784.21	
67,554.80	18,216.73	111,084.72	396,621.55	Az ezen egybeállításból kivehető- leg a 97,249 hektár erdő egy hektá- rára a 10 év alatt erdőfeltárás czimén eső költség 40.5 márka = 48.72 korona; míg e tíz év átlagá- ban hektáronként évente kiadott költség 4.05 márka = 4.87 korona.
53,253.94	20,615.20	113,204.75	396,606.85	
55,805.88	20,694.08	121,702.07	393,515.12	
64,745.67	22,265.49	116,537.50	406,878.60	
62,532.82	23,554.51	116,787.64	382,547.22	
68,605.27	24,707.56	129,332.42	399,071.06	
összesen			3.938,829.53	

Ulépítési költségek Baden

Tétele szám	É v	b) községi utak köz- és					
		Új építés			Fontosabb ut- javítások	A rendes	
		Úthossz	Az építési költség			Az út hossza	Állandó felügyelet
			összesen	1			
				fm-re			
m.	m á r k a	márka	m á r k a				
1	1886	1388	8,354·12 7,467·—*	6·02	8,539·83 20·—*	250,115	11,704·37
2	1887	1790	11,214·71 4,952·86*	6·26	7,705·24	268,869	11,356·97
3	1888	2700	15,479·35 150·—*	5·73	3,809·34	281,060	11,836·32 28·98*
4	1889	140	1,182·44 1,642·23*	8·45	8,149·39	254,358	10,651·65
5	1890	1214	4,912·75	4·05	4,528·87	254,951	11,524·35
6	1891	2145	10,774·72	3·61	5,762·13	267,646	11,639·27
7	1892	428	7,799·28	18·22	9,288·79 557·87*	267,837	11,701·54
8	1893	700	21,939·08*	—	7,032,12	233,768 138,121*	11,832·06 614·07*
9	1894	1762	5,430·10 2,000·—	3·08	11,938·89	223,152 139,502*	12,604·65 917·42*
10	1895	900	11,911·91	13·23	12,086·26	226,361 138,308*	13,386·75

Az 1886—1895. közé eső 10 évben kiadatott

A 10 év átlagában évente 90,697·16 Márka..

(Lásd még a jegyzet rovatot.)

nagyhercegségben II.

állami utak

utfenntartás

Kisebb
tataro-
zások

Összesen

Folyóméte-
renként

Főösszeg

m á r k a

márka

Jegyzet

37,373·17 9,550·59*	58,628·13	0·20	83,006·08
------------------------	-----------	------	-----------

38,154·45 11,832·60*	61,344·02	0·18	85,216·83
-------------------------	-----------	------	-----------

43,586·87 13,477·82*	68,929·99	0·24	88,368·68
-------------------------	-----------	------	-----------

43,087·64 11,619·34*	65,358·63	0·21	76,332·69
-------------------------	-----------	------	-----------

45,909·43 14,560·15*	71,993·93	0·22	81,435·55
-------------------------	-----------	------	-----------

44,682·62 18,508·77*	74,830·66	0·21	91,367·51
-------------------------	-----------	------	-----------

59,339— 16,454·78*	87,495·32	0·27	105,141·26
-----------------------	-----------	------	------------

35,830·05 22,434·78*	70,710·96	0·20 0·16	99,682·16
-------------------------	-----------	--------------	-----------

36,355·47 23,652·36*	73,529·90	0·22 0·17*	92,898·89
-------------------------	-----------	---------------	-----------

46,169— 19,968·01*	79,523·76	0·22	103,521·93
-----------------------	-----------	------	------------

összesen	-----	-----	906,971·58
----------	-------	-------	------------

Ezen kimutatásban azon községi, köz- és állami utak szerepelnek, melyek építése, illetve fentartása a kincstári erdőgazdaságot illeti meg, csakis a *-al jelzett számok vonatkoznak oly utvonalakra, melyeknél a kincstár az ugyancsak *-gal jelzett hozzájárulási összeget fizeti.

Az ezen kimutatásból kivehetőleg a 97,249 hektár az erdő egy hektárára a községi, köz- és államutakra fordított költségből 10 év alatt esik 9·33 márka = 11·20 korona; míg hektáronként és évente esik átlagosan 0·93 márka = 1·12 korona.

Utépítési költségek Württemberg állami erdeiben a)

U t é p í t é s																	
Szállító utak																	
Tételszám	Év	Erdőterület	az ut felépítménye				uttest építés				Egyéb új építmények		Az új építmények összes költségei		Jegyzet		
			hossz	a költségsszükséglet			hossz	a költségsszükséglet			m á r k a	m á r k a					
				összesen	1 m-re	m á r k a		összesen	1 m-re	m á r k a							
													m.	m á r k a		m.	m á r k a
1	1891	188,723	50041	111,226	89	222	63679	101,085	82	158	54,558	76	299,276	84			
2	1892	188,959	46517	98,280	38	211	76501	143,953	14	188	38,495	50	311,710	94			
3	1893	189,160	56397	121,977	43	216	61818	106,846	13	173	55,919	68	306,705	80			
4	1894	189,243	45798	103,877	83	227	82118	169,102	39	206	46,569	18	341,635	99			
5	1895	189,233	43811	101,396	90	234	66996	126,494	55	182	55,463	73	305,587	83			
6	1896	189,347	56422	119,859	41	240	56555	98,176	40	157	55,335	05	296,136	66			

Utépítési költségek Württemberg állami erdeiben b)

U t é p í t é s																
Tételszám	Év	Az erdőkinosztár számlájára fentartott szállítottak										a fentartás költségei			az utmun- kások átlag- bére	M.
		alapozva			nem alapozva			Egyéb fentartási költség								
		az egész hosszúság	a költs. szükségl. összesen	1 m-re	az egész hosszúság	a költs. szükségl. összesen	1 m-re	M.	a fentartás költségei		Pf.					
									összesen	1 ha. erdőter- ületre		a fater- més 1 kőbm.				
													M.	Pf.		
1	1891	2,352,111	208,627-03	8-8	6,865,628	73,162-54	1-1	60,083-66	341,873-23	1-81	32	—	641,150-07			
2	1892	2,414,107	223,996-35	9-3	6,981,451	67,462-64	1-0	29,585-87	321,044-86	1-70	30	—	632,755-80			
3	1893	2,453,816	219,865-83	9-0	7,011,631	61,576-35	0-9	27,766-01	309,208-19	1-63	28	—	615,913-99			
4	1894	2,494,944	213,310-87	9-0	7,020,586	68,520-23	0-9	27,680-04	309,511-14	1-64	26	—	651,147-13			
5	1895	2,546,081	218,041-28	8-6	7,069,240	68,536-—	1-0	30,682-67	317,259-95	1-54	30	1-98	622,847-78			
6	1896	2,599,298	223,950-43	8-0	6,876,095	69,037-21	1-0	89,793-31	382,781-15	2-02	36	2-—	678,917,81			

tásuak lehetnek a gazdaság fellendülésére, a legtanulmányosabb példát nyújtják.

Az 1893-iki gazdasági adatok*) szerint a 149,888 ha területű erdőbirtokon az állam új utak építésére 102,175, utjavításokra pedig 178,109 márkát fordított.

Bajorországra nézve adataink nem oly kedvezőek. Ezt a bajor hegyvidéki erdők sokoldalu szolgáltatásainak tudhatjuk be, melyek az erdő jövedelmét fölülte apasztják.

A tulajdonos állam gazdálkodása ily irányban csak kisebb térre, a szolgálatmentes területekre szorul mindaddig, míg a gazdaságot nehezítő ezen körülmények orvosolhatók lesznek.

Schweiz erdőgazdaságának e tárgyú különleges tevékenységéről már azért sem szólhatunk, mert az erdőbirtok fölülte tagolt terepviszonyai annyira különlegesek, tulajdonjogilag az erdő annyira megosztott, hogy belterjes feltárása elé lépten-nyomon nehéz, mondhatnók itt-ott leküzdhetetlen akadályok gördülnek.

A kitűnő karban tartott közutak, melyek már az idegenforgalom fentartása és fokozása érdekében is igen fejlettek, a vasutak sűrű hálózata mellett elsőrendű szerepre hivatvák az erdőtermékek szállításánál. Behálózzák a turista-forgalom érdekében az oly helyeket is, hol egyéb körülmények között fejlettségük ilyen foka szükséges sem volna. Schweizban ennél fogva a faanyagnak itt-ott a magas hegyoldalokról a völgybehozatala képezhet egyedül nehézséget az erdőgazdaságban; ezt azonban más berendezésekkel küzdik le azok a mindenben gyakorlati emberek.

*) Beiträge zur Forststatistik Elsass-Lothringens. Heft XII. Strassburg 1898.

Különben a Zürich és Luzern városok erdőgazdaságában folytatott erdőfeltárási munkálatok meggyőző bizonyítékkal szolgálhatnak arra, hogy Schweiz virágzó ipara és forgalma mellett az erdők feltárása sehol sem maradt el ott, hol azt fontos körülmények nem akadályozták, s a terepviszonyok azt egyáltalán megengedték.

Az osztrák állam területén fekvő nagyobb magán erdőbirtokok közül a néhai Albrecht, most Frigyes főherceg tescheni (O. Szilézia) uradalma köti le érdeklődésünket, mely a modern elvek észszerű alkalmazásával mondhatnók vezet az osztrák magántulajdonu, nagyobb erdőgazdaságok között. Az 1898. évi bécsi jubiláris kiállításon a tescheni uradalomnak pavillonjában bemutatott, s az erdőgazdaság 50 éves fejlődésére vonatkozó, nagy körültekintéssel és leleményességgel összeállított grafikus táblázatok ennek nyilvános bizonyítékai voltak.

1848-ban az uradalom jelenleg 52,100 ha. térfogatu erdőgazdaságában a szabad vizen való szállítás 296·9 km.-re terjedt ki, s e mellett 23·9 km. usztató csatorna állott a faanyag-szállítás szolgálatában. Mindehhez 25 vizfogó gyűjlötte a vizet és 26 gereb fogta ki a vizen uszó faanyagot. A szárazföldi faanyag-szállítás e nagyszabásu berendezés mellett 174 km. III. osztályu, tehát egészen kezdetleges erdei utra szorult.

Ma már az I. oszt. erdei utak hossza 91 km, a II-od osztályuké 100·2, a III.-ad osztályuaké 219·2 km. Eléggé tanuskodik mindez arról, hogy a vizen való szállítás fölött ez az uradalom is kimondta beszűntető ítéletét, mely most már a fokozatos végrehajtás alatt áll, sőt ide s tova a befejezéshez közeledik.

Az osztrák állami és közalapítványi birtokokon, hol a vizi szállítás céljaira szolgáló és óriási költséggel léte-

sitett berendezések tanulságos nevezetességre tettek szert, az erdőknek szárazföldi utakkal való okszerű feltárását csak a múlt század 70-es éveinek elején kezdték meg a kellő következetességgel, midőn az állami erdők kezelése 1873-ban a földmívelési ministerium hatáskörébe jutott.

Schindler 1885-ben megjelent nagy művében *) az osztrák államerdők szállítási eszközeiről a következőket mondja: «A mióta az újabb időben a faarak emelkednek, s a régi keletű szállítási berendezések fentartása nagyobb költséget igényel, mind e mellett pedig a nyilvános közlekedési eszközök mindinkább fejlődnek, különös gondot fordít az államerdészlet arra, hogy a hegyvidéki erdőségekben is a szárazföldi szállítási módok alkalmaztassanak.»

A gyökeres rendszerváltozásnak azonban igen nagy nehézségek állották útját, az évek hoszu során az usztatási berendezésekbe fektetett tőkék ugyanis óriás összeget képviseltek.

Az ide fűzött táblázat (18. old.), mely az 1885. évi állapotról vonatkozik, bizonyíthatja azt, hogy az osztrák államjavakon és a közalapítványok erdőbirtokain a faanyagok vizen való szállítása még 16 év előtt is eléggé kiterjedt volt. Ez összeállítás szerint ugyanis 1885-ben 9.351,100 korona értéket képviselt még a vízi művek építési költsége; s fentartásuk évenként 168,570 koronába került.

Elképzelhetjük tehát, hogy e vízi berendezések az egész erdőgazdaság menetére ez időben még sok helyütt elsőrendű befolyást gyakoroltak, s a reájuk fordított fölötté nagy minden éves kiadások mellett még mindig békói az erdőgazdaság egészséges fejlődésének. A gazdaság egész rendszere, egész berendezése e módok szerint fejlődött; s

*) Karl Schindler: Die Forste der in Verwaltung des k. k. Ackerbauministeriums stehenden Staats- und Fondsgüter. Wien 1885.

Az osztrák állami és alapítványi erdők vízi szállítási berendezései 1885-ben.

Állami és alapítványi erdők	Erdőterület	Az usztatott vagy tutajozott fatömeg	Az usztatásra és tutajozásra alkalmas vízi utak					
			száma	hossza	partvédő műveinek hossza	berendezésének		
						építési költsége	fenntartási költségé évente	
							összesen	a vízi ut egy km-re
	ha	m ³		kilométer			k o r o n a	
Állami erdők ---	633408	573990	368	3449	215·4	1107800	67040	20
Alapítványi erdők	259433	134580	42	658	10·6	143800	836	1·2
Összesen ---	892841	708540	410	4107	226·0	1251600	67876	16

Állami és alapítványi erdők	száma	A duzzasztó és vízgyűjtő művek							
		környékébe eső erdőterület	igénybevételevel usztatott fatömeg	közül a vízgyűjtők felfogó képessége		építési	fenn-tartási		
				egyen-ként	össze-sen				
						k ö b m é t e r		k o r o n a	
Állami erdők ---	118	182117	411520	430— 450000	4825800	1062600	14220		
Alapítványi erdők	7	25000	120000	3000— 170000	330000	164000	2400		
	125	207117	531520	430— 450000	5155800	1226600	16620		

A f a f e l f o g ó m ű v e k								A vízi utak, a vízduzzasztó vízgyűjtő és fafelfogó művek összes		
Állami és alapítványi erdők	száma	udvar terének felfogó képessége		vidékébe eső erdőterületek	udvarában évente összegyűlő fatömeg	építési	évi fenntartási	építési	egy évre eső fenntartási	
		egyenként	összesen							költsége
		m ²	ha			m ²		korona		
		Állami erdők	66			200— 42000		480860		229810
Alapítványi erdők	2	300— 900	1200	6.0	1000	600	22	308400	3258	
	68	200 42000	482060	300410	477170	6873480	84074	9351100	168570	

mert a hegyvidék lakosságának ott is fontos keresetét képezi az erdőmunka, évszázados szokások fűződtek a vizen való szállítás módszeréhez. Nagy idők emlékeit, az elődök minden munkáját kellett tehát romba dönteni, s hatalmas értéket képviselő államvagyonot kellett megsemmisíteni, hogy a gazdaság utat találjon ahhoz a célhoz, mely az erdők szárazföldi eszközökkel való feltárása árán a jövedelmező belterjességből áll.

Az állam költségvetéseiben 1885 után évenként fokozódó tételek szerepeltek a beruházások rovatán, melyek főleg a Salzkammergut szárazföldi szállító eszközökkel való feltárására fordítottak. A munka tehát megindult, s a vele elért gazdasági eredmények kecsegtető adatai, s különösen az erdőbirtok jövedelmezőségében jelentkező nagyarányu emelkedés vezette azután reá az osztrák kormányt, hogy az általános beruházási kölcsönből egyszerre és nagyobb összeget juttasson az erdőt feltáró beruházásokra, s a görögkeleti hitalapok készpénzvagyonából is nagymérvű kiadásokat engedélyezzen ilyen célra.

E helyütt röviden csak azt említem fel, hogy az 1897—1902. éveken belül az osztrák állami erdőkben 5.978,340 korona, az osztrák görög-keleti hitalapok erdőgazdaságában (Bukovinában) 5.728,440, összesen tehát 11.706,780 korona összeget fordítanak az állami és államiilag kezelt erdők feltárására.

Hatalmas összeg ez, melynek erdőgazdasági következményei — mint azt a kezdetben jelzett felolvasásomban ismertettem — már is tapasztalhatók. A szállítás olcsóbbá tétele folytán befolyással lesznek azonban ezek az osztrák fakivitel mérvére is, a miért nem szorul további indokolásra, hogy közvetlenül érdeklik a magyar erdőgazdaságot is, melynek komoly fontolóra kell vennie, nincs-e idején,

hogy erdeit hasonlóan felszerelje a gazdasági tökéletesbülés ez eszközeivel!

Érdemesnek látom ezért, hogy az osztrák állami és közalapítványi erdőket illető beruházásokkal, s az ezek alapján végzett munkálatokkal részletesebben foglalkozzam.

II.

Az osztrák állami erdőbirtokokon, amint fenebb megemlítettem, már az 1873-ik évtől kezdve megvolt az a törekvés, hogy az erdei termékek szállítását — különösen a nyugati tartományokban — okszerű alapra fektetve, hovatovább szakítsanak a fakihozás és szállítás addig üzőtt módjaival. Ezek nagyrészt a vizen való szállításból és a szárazföldi szállítás berendezésére vonatkozó azon eljárásból állottak, mely mellett időleges jellegű szállítási eszközök létesítése a favevő vállalkozóra hárult. Megnyilatkozott pedig ez a törekvés különösen ott, hol a közforgalom fejlődése a fakereslet emelkedését, s a faárak felszökését kilátásba helyezte.

Az erdők aránytalanul kis jövedelme, másrésről a mindig ismétlődő, s az 1882. év őszén óriás módon pusztított vízkárok, továbbá a szomszédos német birodalomban az erdőfeltárással emelkedő, s a várákozást felülmúló gazdasági eredmények, a vasutak építésével fokozódó forgalom és a fejlődő ipar, végül a minden irányban nyilvánuló óhaj és iparkodás a *modernebb gazdálkodás felé*, az intéző köröket ösztökélte törekvéseikben.

Az állami költségvetések beruházási rovatán e miatt évenként fokozódó összegeket találunk beruházások céljaira. Itt-ott e költségekből már számottevő építkezések történtek, melyek a legjobb gazdasági eredményekkel jártak.

Mindezek daczára — mint írják — hovatovább és mindjobban belátta az osztrák ministerium, hogy eljárásának számottevő előnyei csak akkor lehetnek, ha az okszerű feltárás munkáit gyorsan és gyökeresen hajtja végre. Ezért 1894. év novemberében közzétett rendeletével meghagyta alantás erdőhatóságainak, hogy költségvetésekkel kapcsolatosan készítsék el az erdőfeltárára, s egyéb ezzel járó munkára vonatkozó azt a programmot, a mely az erdőjövödelem fokozására, s a belterjes erdőgazdálkodás fejlesztésére hivatva volna.

Az ezen rendelet folytán bemutatott tervezetek segélyével összeállittatván a nagyszabásu befektetések általános programja, az az 1895. év júniusában a pénzügyministerium elé került.

Megindultak tehát a szükséges hitel megszerzésére irányuló tárgyalások, melyek eredményei fordulópontot jeleznek az osztrák állami erdők, s az állam által kezelt hitalapi erdőbirtokok gazdaságának fejlődés-történetében.

Előttém fekszik a befektetésekre kívánt nagy hitelnek műszaki indokolása, mely tanulságos adataival minden szakember figyelmét és érdeklődését méltán lekötheti.

Az indokolásból kivesszük a következőket:

Az osztrák állam erdősegei évenként nagy mennyiségű anyagot szolgáltatnak a belföldi ipar s a külföld felé is irányuló kereskedelem számára. Az erdőgazdaság ennél fogva fontos és kiválóan gyümölcsöző ága a közgazdaságnak.

De nemcsak ez a körülmény s az erdőnek általános jótékony hatása teszi feladatává az államnak, hogy az erdőgazdaság fejlesztését folyton szem előtt tartsa, de érdekében áll ez a kincstárnak is, mely 718,970 ha-ral, vagyis az összes erdőtalaj térfogatának 7·35%-val ez időtájt a legnagyobb erdőbirtokosa az osztrák államoknak.

Ha az egyes kereskedelmi utvonalak mellett kedvezőbb körül-

mények között lévő tartományoktól eltekintünk, nyíltan be kell vallanunk, hogy az erdőgazdaság fejlődése általában lassu volt.

A szabad fejlődést az akadályozó körülmények egész sorozata gátolta, de különösen két tényező volt hátráltató:

a) az erdőbirtokok nagy részére nehezedő szolgalmak és egyéb terhek;

b) a közlekedési eszközök hiányossága általában s az erdei szállítóeszközök hiánya különösen.

Midőn a földmívelési ministerium 1873-ban átvette az állam-erdők gazdasági vezetését mihamar belátta, hogy első és legfontosabb feladata a birtokhatárok rendezése és állandósítása, az erdők felmérése az üzemrendezés céljaira s a használatok tervszerű beosztása.

E munkálatok számottevő költséggel jártak s az 1894. év végeig

az erdőhatárolásra	---	---	---	495,998 K. 70 f.
--------------------	-----	-----	-----	------------------

az üzemrendezésre	---	---	---	1,544,709 K. 12 f.
-------------------	-----	-----	-----	--------------------

összesen tehát	---	---	---	2,040,707 K. 82 fillérnyi
----------------	-----	-----	-----	---------------------------

kiadásokat igényeltek.

Mig ezek az alapvető munkálatok meg nem történtek, az erdők szállítási eszközökkel való feltárására már a pénzügyi nehézségek miatt sem fordíthattak olyan gondot, minőt a gazdaság fokozódó fejlődése megkívánt.

Ennek tulajdonítható, hogy manapság a jövedelem fokozása érdekében még nagy feladatok várnak megoldásra, melyek terjedelmére nézve az egyes tartományok gazdasági viszonyainak futólagos áttekintése után könnyen fogalmat alkothatunk.

A tenger melléki tartományokban (Triest, Görz, Istria, Dalmatia, összesen 15,866 ha. állami erdővel) a Görz melletti „Ternowaner Wald“ (8656 ha.) eléggé kifejlett és nem egy tekintetben mintaszerű uthálózatát a Wippach-völgygyel kell összekötni, miáltal az erdőtermékek értéke tetemesen emelkedni fog. Az ezen erdőbirtokon és ez ideig épült erdei utak a környékbeli községek gazdasági fellendülésére máris nagy befolyással voltak. Az uthálózat tökéletesbitése tehát nemcsak az erdőjövedelem szaporodását fogja eredményezni, de javára lesz az itt jobban, mint másutt erdei munkára szorult népek.

Az *alpesi tartományokban* (Salzburg, Tirol és Vorarlberg, Karintia, Krajna és Stajersország 329,660 ha. térfogatu államerdővel) az erdő már régóta a bányászat és kohászat szolgálatában áll, részben pedig a parasztbirtokok szolgalmi jogai terhelik. Az erdők állományára sok oldaluan káros hátránnyal járó ezen terhek majdnem napjainkig változatlanok maradtak s reánk hárult a kötelesség a jogviszonyokat akként rendeznünk, hogy az erdőgazdasági tevékenység a helyes és eredményes utra legyen terelhető.

A *dunamenti tartományok* (Felső- és Alsó-Ausztria 81,389 ha. állami erdőbirtokkal) alpesi vidékén a viszonyok a fent vázoltakhoz hasonlóak, míg a középhegységi és dombvidéki erdők gazdasága összehasonlíthatatlanul kedvezőbb volt s gyorsabban is konsolidálódhatott.

Azok a nagy érdekek, melyek Bécsnek és a felső-ausztriai sóműveknek fával való ellátásához fűződtek, az erdő használatát gazdaságossá tették és példászerű gazdasági formák kifejlődéséhez vezettek. Ennek tudhatjuk be, hogy az erdők faanyag-szállítási rendszere a dunamenti tartományokban a központi és déli alpesekhez képest már régebben aránytalanul magasabb fokot ért el. Még mindenütt azonban az *usztatás és tutajozás uralkodik* s a természetes feltételek sehol sem voltak kedvezőbbek a vizen való szállítás kifejlődéséhez, mint itt.)*

Az *északkeleti tartományok* (Csehország, Morvaország és Szilézia), melyekben az állami erdőbirtok manapság már csak 5988 ha., a belterjes erdőgazdaság a legrégebb keletű. A jogi viszonyok itt már rég rendezettek. A kedvező földrajzi fekvés, a sűrű népesség, az ipar és forgalom fejlettsége hozzájárultak ahhoz, hogy az erdőgazdaság is lépést tarthasson az idők haladtával.

Ezzel ellentétesek a viszonyok az *északkeleti tartományokban*, Galiczia és Bukovina 286,067 ha. térfogatu államerdeiben. Egyes síkvidéki és előhegységi erdőtestek kivételével, melyeken a kedvező helyi viszonyok behatása alatt a gazdasági fellendülés gyorsabb volt, a kárpát-vidéki állami erdők javarésze ez idő szerint még a gazdasági fejlettség alacsony fokán áll.

A kárpáti hegyvidék rendkívüli fabősége, a gyér népesség,

*) Ez az indokolás 1894-ben készült, a Salzkammergutban a fausztatás ma már majdnem teljesen szünetel. Kaán.

távol a világforgalmi eszközöktől, nagyobb iparvállalatok híján még fenntartották az erdőnek ősi jellegét.

A mennyiben különben az aránylag könnyen hozzáférhető erdők nyers és kezdetleges kihasználás alatt állottak, a faanyagok szállítását egyedül a *fausztatásra és tutajozásra alkalmas* és legtöbbször a Visztula, Dnyeszter és Duna felé hajló vizek közvetítették. A Krakkó—Lemberg—Suczawa irányában vezetett vasutvonalnak kiépítése óta ez a sín-pár alapja a galicziai faforgalomnak.

Az erdők mélyét a tutajozható és usztatásra alkalmas vizekig kezdetleges téli vontató utakkal, usztató és csusztató csatornákkal, *tehát ideiglenes jellegű művekkel kötötték össze. Az erdei utépités* csak a belterjesebben kezelt nyugati erdőrészekben haladt előre.

A kárpáti hegyvidék erdőségei ma még kevés kivétellel utnélküliek, nehezen hozzáférhetőek, mi okból még vagy a legnyersebb használat alatt állanak, vagy üzemen kívül állók.

A nyers üzem egyébiránt itt egészen különleges alakot öltött. Az államerdészet minden igyekezete, melylyel ezen messze fekvő völgyeket a gazdasági tevékenységnek megnyitani kívánta, hosszú időn át nagy nehézségbe ütközött s csak akkor vált sikeressé, midőn itt a mindenfelé szokásos kihasználási formáktól eltérve, a favállalkozóknak szokatlan kedvezményeket helyeztek kilátásba. Egész sorát a fakihasználási szerződéseknek kötötték tehát meg legtöbbször 10 évi időtartamra olyképpen, hogy a vállalkozó a fát „tövön” veszi, s a fa döntése, annak választékolása, kihozása, feldolgozása is az ő gondja. Ilyképen sok faipari vállalat létesült, melyek, ha mást nem is, azt az egy jót mégis eredményezték, hogy az eddig teljesen holtan fekvő erdő hasznossá tétetett, az illető vidékekbe gazdasági élet került és sok irányu keresetforrás nyílt a lakosságnak.

Daczára azonban annak, hogy az államerdészet a gazdasági érdekeket minden tekintetben megóvni igyekezett, mégis csakhamar beigazolódott, hogy az erdők kihasználásának *ez a módja* több hátránnyal jár. A vágás módja nagyon kifogásolható. A vállalkozók csak a nekik megfelelő választékokat döntetvén, tökéletlenül használták ki az állabokat. *A részükről létesített szállítási eszközök legnagyobb részt csak ephemer jellegűek voltak, mert csak a szerződés tartamára*

készültek, annak leteltével csakhamar pusztulásnak indultak s az erdő ezután is feltáratlan és hozzáférhetlen maradt.

Az üzlettel járó kockázat, a nagy befektetési és üzemi költségek, a befektetett tőkének a szerződés időtartamára számított amortisatiója, mind káros hatásuk voltak a faanyag töértékére, mely általában csak szerény határok között mozoghatott.

A vállalati üzletek, melyek a jelzett alapon létesültek, nagyrészt a lebonyolításhoz közelednek! Sürgősen szükséges, hogy a szerződések lejártával a kihasználás és értékesítés a kárpátvidéki erdőségekben is jobb alapra helyeztessék.

A most vázlatosan előadottak beigazolják, hogy régebben a faanyagszállítás eszközeit a vízierő kihasználásában keresték és fel is találták ott, hol azt megfelelő berendezéssel kihasználni tudták. Az erdei faanyagszállítás a fejlődés ezen fokán jutott reánk, mi azt többnyire fenn is tartottuk, de nagyobb mértékben tovább nem fejlesztettük. Amily kitűnő szolgálatokat tett ez a rendszer a multban, a mai kor gazdasági céljainak az — kevés kivétellel — meg nem felelhet. A vizen való faanyagszállítás hátrányai annál inkább előtérbe nyomulnak, minél nagyobb eredményeket érünk el jobb szállítási módokkal s minél fokozottabbak a fapiacz igényei.

A légköri csapadék mennyiségétől való függés s a szállításhoz ezzel kapcsolatos megbízhatatlansága, a vízi ut mentén fekvő gazdasági földeket fenyegető veszélyek árvíz esetében, a mennyiségi és minőségi anyagvesztés és hasonló egyebek nagyon sokszor tulszárnyalják a vizen való szállítás előnyeit.

Ezek a nehézségek s az a törekvés, hogy a tűzifagazdaság megszorításával a haszonfatermelés fokoztassék, a vizen való szállítás mellőzéséhez vezet s oly szárazföldi utak berendezését teszi kívánatossá, melyek a különleges helyi viszonyokhoz minden körülmények között alkalmazkodhatnak.

Az államerdők jövedelme az egyes tartományokban különböző, de daczára, hogy az állami erdők nagy része kedvezőtlen fekvésű s évenként 280—290,000 m^3 szolgalmi fát kell kiszolgáltatni, mégis emelkedett. Amig 1879-ben az 1.496,314 m^3 fatermés eladási értéke 5.296,666 koronára rugott, addig:

1884-ben az 1.615,958 m³ eladási értéke 6.448,808 K.-ra

1889-ben „ 1.708,901 „ „ „ 6.447,192 „

1893-ban „ 1.731,509 „ „ „ 7.407,302 „

emelkedett.

A *haszonfakihasználás*, mely a 70-es években nagyon alacsony fokon állott s 1879-ben a fahozam 24·3%-át tette ki, 1893-ig fokozatosan 36·6%-ra hágott.

A nagyobb haszonfakihasználás pénzügyi eredménye kitűnik abból, hogy a faeladás után befolyt pénzüjvedelemből esik:

az 1879-ik évben tűzifára --- --- --- 60·0%

„ „ „ haszonfára --- --- --- 30·5%

„ „ „ szénfára --- --- --- 9·5%

az 1893-ik „ tűzifára --- --- --- 47·9%

„ „ „ haszonfára --- --- --- 47·7%

„ „ „ szénfára --- --- --- 4·4%

1879. évben 1 m³ fának átlagértéke csak 3 K. 54 f. volt; 1893-ban ez az átlagos érték 4 K. 16 f.-re emelkedett.

Az erdő jövedelme mindennek daczára meg nem nyugtató. A haszonfatermelés még igen tökéletlen s még tovább fejleszthető, mert a piac éppen a nagyobb méretű műfában nagy felvevő-képességgel bír. A fogyasztási viszonyoknak tehát nem kell különösen változniok, hogy alapját képezzék a belterjesebb haszonfakitermelésnek s a faértékesítés javulásának.

A kérdés megoldása manapság tisztán *technikai jellegű* s csak attól függ, hogy az erdőben a fejsze alól kikerülő választékok s különösen a nagyobb haszonfatörzsek méltányos költséggel *jó és egészséges állapotban* jussanak a fafogyasztó helyekre vagy a világforgalmi eszközökhöz. *E kérdés megoldása tehát a faanyagszállítás kérdésének megoldásával, a szállítási eszközök fejlesztésével és javításával azonos.*

A rendelkezésre álló szállítási eszközök elégtelensége, vagy azok teljes hiánya, a szállítási költségekre gyakorolt hatástól eltekintve két irányban érezhető. A jelenlegi berendezéseknek (usztató patakok, ki nem épített és kedvezőtlen lejtviszonyu utak) egy része ugyanis csak kisebb méretű választékok szállítására alkalmas s így a fát minőségére való tekintet nélkül feldarabolják

s többnyire a tűzifaméretekben készítik ki. *A haszonfavesztés ez által fölötte számottevő.*

Az állami erdők fahozamának egy nem megvetendő része pedig a szállítóeszközök hiánya miatt vagy egyáltalában nem termelhető ki, vagy kihozatala nem jár jövedelemmel. Ez az eset az alpesek magas hegyvidéki részének mellékvölgyeire, főleg pedig a kárpátvidéki erdőrészekre vonatkozik. Ezek az erdők, melyekben a faegyedek természetes pusztulása a növedéket felemésztí, nem kamatozó, parlagon heverő tőkét képviselnek s nem egy esetben még a szél vagy tűz áldozatává is eshetnek!

Szigoruan gazdasági szempontokból tehát a törekvésnek oda kellene irányulnia, hogy ezek az ős állatok mihamar hasznóhajtóvá tétessenek. A várható fahozam-többlet körülbelül 150,000 m^3 -re tehető, mely a mai egységárakkal mintegy 600,000 korona értéknek felel meg. A termelési költségeket leütve, a tiszta haszon átlag 320,000 koronát ígér. Ez oly összeg, mely az államerdők költségvetésében is számottevő.

A jövedelem fokozása azonban nemcsak tisztán pénzügyi szempontokból kívánatos, de elkerülhetetlenül *szükségessé teszi azt az erdőgazdasággal járó kiadások állandó emelkedése is.*

Az adók, egyéb közterhek, a jótékony intézmények, a gazdaságnak az általános jólét szemmeltartása mellett való üzése, *az erdőgazdasági személyzet s az erdőmunkások anyagi helyzetének javítása* stb. a kiadások állandó emelkedésével járnak, amit az 5 évenként egybeállított átlagadatok is eléggé bizonyítanak.

Ugyanis:

1879—1883-ban évenként átlag 5.657,984 koronára

1884—1888 „ „ „ 6.080,128 „

1889—1893 „ „ „ 6.686,056 „

rugnak a kiadások, melyekben az adók és egyéb közterhek 625,360 korona, illetve 801,758 korona és 1.133,038 koronával szerepelnek.

Módot kell tehát keresnünk, hogy ezeket az emelkedő kiadásokat a munkaképesebbé tett erdőgazdaság az általános állami bevételek igénybevétele nélkül saját háztartása keretében fedezhesse.

Az erdészeti tevékenysége a fennebb már részletezett okokból ez irányban csak lassu léptekkel haladhatott előre, mert a gazdasági üzem és különösen *a szállítási eszközök fejlesztése nagyobb-*

mérvű beruházásokat igényelt, melyek költségének megszerzése elé nagy akadályok gördültek.

Az ily természetű új építkezésekhez szükséges hitel eddig esetről esetre két vagy több évi részletben az állami költségvetésekben, mint rendkívüli kiadás szerepelt, ami már az eddigi szerény követelések mellett is az államerdők költségvetésében nem csekély hullámnást okozott. Nagyobb építkezések nem is voltak tervezhetők a költségvetés tulságos igénybevételének kikerülése végett vagy azért, mert az építés időtartamának hosszú évekre való kinyújtása műszaki akadályokba ütközött.

Ahányszor az állami erdők extraordináriuma magasabb építési hitelek tervbevétele folytán egy bizonyos határt meghaladott, megnyirbálták a hiteltervezetet a 11-ik órában s ekként a bármily jövedelmezőnek ígérkező építkezések abbanmaradtak. Eltekintve a határ- és üzemrendezési munkák fennebb már említett nagyobb kiadásaitól kedvezőtlenül játszott közre még az is, hogy a 70-es években, midőn a földmívelési ministerium vette át az állami erdőgazdaság intézését, a személyzet (és különösen az altiszti és segédszemélyzet) lakásviszonyai igen gyarlók voltak s a szolgálat érdekében tarthatatlanokká váltak. Ebben találják eredő okukat az utolsó évtizedben a lakások építésére vagy a lakásviszonyok javítására fordított nagyobb mérvű kiadások.

Az 1874—1893. évekig felhasznált 3.306,454 korona rendkívüli építési hitelből csak 1.652,420 korona, azaz 53% fordítottatott a szállítási eszközök javítására, míg 1.614,034 koronát vagyis 47%-ot a magas építmények igényeltek. Habár a lakásviszonyok javítása még ezentul is szükséges, mégis az ily irányú kiadások már fokozatosan apadni fognak.

Beláthatja egyebekben mindenki, aki nagyobb birtokok igazgatásával foglalkozott, hogy egy 700,000 ha. térfogatu erdőgazdaságban nem lehet szó a termelési erők teljes kihasználásáról, ha 20 év alatt hektáronként csak mintegy 2 korona 60 fillért költenek új szállítási eszközök építésére!

Ami már most az állami erdőgazdaság üzemének fejlesztését illeti, az főleg az erdőtermények jobb értékesítésére fog irányulni, amit:

a) *betterjesebb és kiterjedtebb előhasználatokkal (áterdölések),*

b) az értékesebb faválasztékok fokozott kikészítésével s

c) az eddig ki nem hozható vagy nem értékesíthető faanyag értékesítésével érhetünk el. Ehhez a szállítási eszközök lehető gyors fejlesztése és modern berendezése az első és elengedhetetlen kellék! Szükséges még kivált Galicziában, hogy ezenkívül az állam, mint erdőbirtokos nagyszámú fafeldolgozó telepet is létesítsen!

Ami az erdőhasználat módjait illeti, ezek a nyugati tartományokban teljesen megnyugtatók, míg ezzel ellentétben Galicziának kárpátvidéki erdőgazdaságában az eddig szokásos és előbb már vázolt erdőhasználati eljárások alapos reformokat szükségelnek!

Az újabban vásárolt nadworna-i uradalomban (Galiczia) az utóbbi években szerzett tapasztalatok ugyanis mindinkább megértelték azt a meggyőződést, hogy az erdőknek a keleti tartományokban még divó azon használati módja helyett, mely a fa termelését, kihozását és feldolgozását a vevőknek engedi át, a házilagos gazdálkodásnak kell előnyt adni.

Ezen, nagyrészt házilagosan kezelt erdőbirtokon történt több előnyös felaadás, másrészt az a tapasztalat, hogy a favállalkozók részéről létesített szállítási művek nem állandó jellegűek s az erdőnek tartósan hasznára nem válnak, végül a lakosságra és erdei munkásokra való tekintetek s az a cél, hogy az erdőüzemből kijutó munkabérek megosztása szabályoztassék; karöltve mindez más házilagosan kezelt birtokok kedvező eredményeivel elérkezettnek jelezték az időt arra, hogy az erdei üzem Galicziában is a házilagos gazdálkodás biztos alapjára helyeztessék.

Ezen célok elérése végett biztosítékot kell nyerni arra nézve, hogy a rendszeres gazdaság üzéséhez szükséges berendezések egész sora létesüljön s mert e tervek a fában dus, nagy kiterjedésű galicziai erdőbirtokra elsősorban vonatkoznak, gondoskodni kell, hogy e munkálatok oly időn belül nyerjenek befejezést, hogy a mostani felaadási szerződések lejártával az erdők használásában ott szünet ne álljon be, ami beláthatatlan következményekkel járna.

Miután pedig az e célra kívánt beruházásoknak a minden éves állami költségvetések útján eszközözendő megszerzése elé elháríthatatlan akadályok gördülnének, ahhoz az eljáráshoz kell folyamodnunk, melyet a magán birtokos gondolkodás nélkül alkalmaz

s ez egy záros határidőn belül évi részletekben visszatérítendő kölcsön felvétele.

A hitelszerzés ezen módja mellett lehetséges lesz a jövedelmező építkezéseket oly gyorsan eszközölni, amint ezt a jövedelmek ettől függő emelkedése s az építés műszaki követelményei kívánatosá teszik; miután az e czélokra szolgáló összegek a törvény szabta időn belül a szükséghez mérten folyósíthatók s céljuknak megfelelőleg felhasználhatók lesznek.

Az állami erdőbirtokok feltárására vagy azok fatermékének előnyösebb hasznosítására vonatkozó ezen indítvány alapját *egy 6 évre számított építési tervezet képezi. A tervezet azért terjed csak 6 évre, mert kívánatos, hogy az ezen berendezésekkel kínálkozó nagyobb jövedelem minél előbb elérhető legyen.*

Az alább megjelölt két épületen kívül e tervezet más kezelési czélokra szolgáló építményre nem terjed ki, hanem *kizárólag szállítási eszközök, nevezetesen erdei vasutak, erdei fő- és mellékutak építésére, egyes tutajozási berendezésekre s a nagyobb jövedelmek biztosítására hivatott fűrésztelepek létesítésére vonatkozik.*

Az építési programmtervezet egybeállításánál az az irányelv nyilvánult, hogy csak oly építkezések vehetők fel, melyek a velük járó egyéb berendezésekkel (alárendeltebb jellegű mellékutak, munkásházak, gépszerkezetek stb.) legalább 20,000 koronát meghaladnak. Minden egyéb, tehát kisebb vagy kevésbé költséges építkezések költsége, ép így a kezelési épületek emelésére és azok fenntartására szolgáló munkák kiadásai, továbbra is mint eddig esetről-esetre az évi költségvetések terhére esnek.

A tervezetnek további megvilágítására még a következők szolgáljanak.

Alaki tekintetben a tervezet az egyes erdőigazgatóságok szerint oszlik meg. Ily czimek alatt felsorolvák erdőgondnokságonként az egyes építkezések, rövid indokolással, a tervezett szállítási berendezés környékébe eső erdők várható évi faanyag termése, a hozzávetőleg megállapított építési költség és *a jövedelmezőség 4°/o-os kamat mellett számított 15 évi amortisatióval.*

Oly esetekben, melyeknél a jövedelmezőség 15 évi amortisatióval 4°/o-on alul marad, az 25 évre is kiszámított annak indoklására, hogy a befektetési tőke kamatozása a törvényjavas-

latban tervezett ezen utóbbi amortisatiós időre teljesen meg-nyugtató.

A tervezetben felsorolt beruházások megvalósításához szük-séges:

a) *üzemi építkezésekhez:*

a bécsi erdőigazgatóság kerületében (Alsó-Ausztria, Stájerország, Csehország) ---	90,000
a gmundeni erdőigazgatóság kerületében (F.-Ausztria) ---	328,140
a salzburgi erdőigazgatóság kerületében (Salzburg) ---	136,400
az innsbrucki erdőigazgatóság kerületében (Tirol és Vorarlberg) ---	260,000
a görzi erdőigazgatóság kerületében (Karintia, Krajna, a tengermellék és Dalmácia) ---	178,000
a lemergi erdőigazgatóság kerületében (Galiczia) ---	4.565,000
Összesen ---	5.558,340 kor.

b) *kezelési építkezésekhez:*

az innsbrucki és lemergi erdőigazgatóságok épületeire ---	140,000 + 280,000 =	420,000
Főösszeg ---		5.978,340
Kerekszámban ---		6.000,000 kor.

Az a) alatt tervezett üzemi építkezésekre vonatkozólag számításba vehető 548,105 m³ évi fahozamnak mindezideig tényleg elért vagy részben most még csak eszményileg elérhető jelen pénzbeli értéke az összes választékok átlagában számítva 1.848,014 korona, vagyis m³-ként 2 korona 70 fillér.

A tervbe vett beruházások keresztülvitele után az erdő-jövedelemnek minden körülmények között bekövetkező emelkedése várható, mely egyrészt a fakelendőség gyarapodásából, másrészt a faanyag eladási egységárának számottevő emelkedéséből folyik. Ez utóbbi az összes választékok átlagában a tett számítások szerint az egész fatömegre nézve 3.297,608 koronára tehető. Ha ebből az összegből a törlesztés évi hányada fejében a következő képlet alapján

$$j = T \left(\frac{1.0 p^n \times 0.0 p}{1.0 p^n - 1} \right) = 499,912 \text{ kor.}$$

s az építési tőke 5%-ával vett fentartási költség, vagyis 266,294 korona, összesen 766,206 korona levonatik, úgy a fent jelzett fatömeg évi tiszta jövedelme 2.531,402 korona, mely az eddig elérhető bevételt 1.047,388 koronával, vagyis kerek 70 százalékkal mulja felül.

A jövedelemgyarapodás százalékokban kitüntetett emelkedése, vagyis a tervezett befektetések pénzügyi eredménye az első pillanatra egy kevésbé szemet szuró. Teljesen kimagyarázható azonban, ha azon gazdasági fellendülésre gondolunk, melyre főleg a galicziai erdők alkalmasak s melynek ily nagy tőkebefektetése után be kell következnie.

A jelen tervezetbe felvett üzemi beruházások építésének *minimális határideje hat év*. Az építések természetére való tekintettel, azok befejezésének pontos határideje már csak azért sem szabható meg, mert azok kivitele bizonyos előfeltételek teljesülésétől, de az időjárási viszonyoktól is függ. Másfelől az intézők úgy a hitel gazdaságos kezelése, mint a műszaki keresztülvitel érdekében *bizonyos határok között szabadon kell hogy mozoghassanak*.

Általánosságban véve a tervezet azon a feltevésen alapszik, hogy az építkezések legnagyobb része átlag két év alatt keresztülvihető s hogy a tervezet két első évébe főképp a galicziai erdőkben szükséges nagyobb üzemi befektetések veendők fel.

Éppen e miatt az első két évre nagyobb hitel, vagyis 2.800,000 koronányi összeg vétetnék tervbe, míg a következő két esztendőben 1.800,000 K., az utolsóban pedig 1.400,000 K.

A befektetett tőke törlesztésének kezdete az illető üzemi berendezés befejeztétől, illetve minden esetben a megfelelő két év lejártától számíttatnék s ettől 25 év alatt ejtetnék meg.

Az építkezés tartama alatt a felhasznált összegek egyszerű kamatja számíttatnék.

4%-os kamatlábbal az utóbbi az építés tartamának közepére (tehát egy évre) számítva:

az I. vagyis	2.800,000 K.	összeg után	112,000
a II. »	1.800,000 K.	»	72,000
a III. »	1.400,000 K.	»	56,000

Összesen... 240,000 koronát

tesz ki.

Az annuitás az adott feltételek mellett:

$$j = T \times \frac{1 \cdot 0 p^n \times 0 \cdot 0 p}{1 \cdot 0 p^n - 1} \text{ képlet szerint:}$$

2.800,000 K. tőke után $(2.800,000 \times 0 \cdot 0640124) = 179,234 \text{ K.}$

1.800,000 » » » $(1.800,000 \times 0 \cdot 0640124) = 115,222 \text{ »}$

1.400,000 » » » $(1.400,000 \times 0 \cdot 0640124) = 89,616 \text{ K.}$

Ezek számtani összege:

$$179,234 \times 25 = 4.480,850 \text{ K.}$$

$$115,222 \times 25 = 2.880,550 \text{ K.}$$

$$89,616 \times 25 = 2.240,400 \text{ K.}$$

Összesen 9.601,800 K.

Ehhez számítva a fenti időközi kamatok 240,000 K.

az összes szükséglet... 9.841,800 K.

Mindennek fődözésére megkívántatik mp.:

1897-ben az időközi kamatokra --- --- --- 112,000 K.

1898-ban törlesztésre --- --- --- 179,234 K.

1899-ben az időközi kamatokra 72,000 }
törlesztésre 179,234 } = 251,234 K.

1900-ban törlesztésre $179,234 + 115,222 = 294,456 \text{ K.}$

1901-ben időközi kamat... --- 56,000 }
törlesztés --- --- 294,000 } = 350,456 K.

1902-ben törlesztés $294,456 + 89,616 = 384,072 \text{ K.}$

1903-tól }
1922-ig } törlesztésre $384,072 \times 20 = 7.681,440 \text{ K.}$

1923-ban } törlesztésre $384,072 - 179,234 =$
és 1924-ben } $= 204,838 \times 2 = \text{--- --- ---} 409,676 \text{ K.}$

1925-ben } törlesztésre $204,838 - 115,222 =$
és 1226-ban } $= 89,616 \times 2 \text{ --- --- ---} 179,232 \text{ K.}$

Összesen... 9.841,800 K.

Ezzel a kiadással az állami erdőbirtok aránytalanul nagy értékelkedése állitható szembe, mely az előrelátható jövedelem-emelkedés mellett

a) a beruházási időszak megszűnte után s az amortisationak 15 évre számított tartalma alatt évi 1.047,388 koronával;

b) a befektetési tőke visszatérülése után évi 1.547,300 K.-val számítva, a következő képletek alapján:

$$T = j \times \frac{1.0p^n - 1}{1.0p^n \times 0.0p} \text{ és } T_1 = j \frac{1}{1.0p^n + 0.0p}$$

$$T + T_1 = (1.047,388 \times 11.1184) + (1.547,300 \times 0.5553 \times 25) = 11.645,278 + 21.480,392 = 33.125.670,$$

vagyis kerek összegben 33 millió koronára tehető.

Az amortisziós időszak nagyságának s a törlesztés megkezdése idejének meghatározásánál mérvadó volt azon körülmény, hogy a tőke kamatainak fizetésére s a tőke törlesztésére fordított kiadások az erdő jelen jövedelmével és annak várható emelkedésével összhangba hozassanak s ekként minden költségvetésbeli zavarnak eleje vétessek.

Hogy különböző törlesztési időtartam alatt a kamat és amortiszió mily összegeket képvisel, erre szolgáljon tájékozással a következő táblázat:

Az amortisatio időtartama	6.000,000 K. után 40/o-os kamatláb mellett az amor- tisatióra fordítandó évi összeg	Arithmetikaiösszege a fizetendő hányadoknak	Azon évek száma, melyek alatt az amortisatióra for- dított hányadok a tőke összegével egyenlők
	koronákban		
15	539,826	8.097,390	11
20	441,492	8.829,840	13
25	384,072	9.601,800	15
30	346,980	10.409,400	17
35	321,462	11.251,170	19
40	303,138	12.125,520	20

A törvényjavaslat ellenére, mely az amortisziót 25 évben állapítja meg, a jelen tervezet jövedelmezőségi számításánál a tőke törlesztéséhez azért vettett csak 15 év tervbe, hogy minden kétely kizárásával feltétlenül biztos s nagyobb törlesztési összegek alapulvételével készült számítás álljon rendelkezésre.

Ha ezek után a jövőben igénybe veendő összeget az ily építkezésekre eddig felhasznált kiadásokkal egybevetjük, mely utóbbiak az 1884—1893. évek átlagában 100,400 koronát s az 1895. évi állami költségvetés szerint 146,000 koronát tesznek ki; úgy beigazolódik, hogy az évi kiadás a tervbe vett művelet folytán 1898-ig bezárólag alig, vagy legalább is nem nagy mértékben emelkedik, a további években pedig oly jövedelemszaporulattal lehet számítani, melyben az évi törlesztések kellő födözetet találnak.

Attól, hogy az évi költségvetések mindezek folytán kedvezőtlenül befolyásoltatnának, tartani egyáltalán nem lehet, sőt az államerdészet biztos reményt táplál arra nézve, hogy *a tervezett művelet az erdőgazdaságot tartósan emelni fogja.*“

Mindezek után a részletes tervezet következik, mely az 1897—1902. években eszközlendő építkezéseket felsorolja. E program részletei közvetlenül nem érdekelnek bennünket, az erdőigazgatóságunként vett főösszesítést azonban a 36—37. oldalon lévő táblázatban bemutatom.

Ily tartalommal s alakban maradt ez a beruházási program akkor is, midőn az osztrák kormány azt a *visszatérítendő kölcsönművelet helyett az általános beruházások keretébe felvette.*

A terv kivitele 1897 óta folyamatban van és betelezéséhez közeledik.

A mint az osztrák állami erdőgazdaságnak belterjeségét a most részletezett beruházások hivatvák fokozni, ép ily alapon vette tervbe az osztrák földmívelési ministerium *a bukovinai görögkeleti hitalapok államilag kezelt erdei üzemének fejlesztését is, hol az ez idő szerint 227,408 ha. térfogatu erdőterületen külön 5.728,440 koronát fektetnek be, ugyancsak hat év alatt a görögkeleti hitalapoknak készpénz-nyújtásából.*

Tizenkét millió koronára tehetjük tehát azt az összeget, melyet az osztrák tartományokban a jelenben és a közel

a	b c	d	e	f	g	h				
Tételszám	A központi hatóság székhelye	A tartamos évi faternés	A beru- házási költség	Az eddigi évi jövedelem, az összes válasz- tékok átlagában		A beruházások eszközlése után várható átlagos évi jövedelem		Az évi törlesztési hányad $e \times \frac{10 p^n \times 0.0 p}{10 p^n - 1}$ ($n=15, p=4$) $e \times 0.08994$		
				összesen	m ³ -ként	összesen	m ³ -ként	összesen	m ³ -ként	
				m ³	korona	korona	K. f.	korona	K. f.	korona
I.	Bécs ---	8000	90,000	70,000	8 76	43,800	11 72	8,096	1 —	
II.	Gmunden ---	46735	328,140	383,740	8 21	459,052	9 82	29,512	— 64	
III.	Salzburg ---	8100	136,400	36,160	4 46	59,320	7 32	12,268	1 52	
IV.	Innsbruck ---	24010	260,000	97,540	4 06	141,610	5 90	23,384	— 96	
	„ ---	—	(140,000)	—	—	—	—	—	—	
V.	Görz ---	25580	(178,000)	84,926	3 32	122,676	4 80	16,080	— 62	
VI.	Lemberg ---	435680	4.565,000	811,648	1 86	2.421,150	5 58	410,572	— 94	
	„ ---	—	(280,000)	—	—	—	—	—	—	
Összesen ---		548105	5.558,340	1.484,014	2 70	3.297,608	6 04	499,912	— 92	
Igazgatósági épületek			420,000	—	—	—	—	—	—	
Az összes szükséglet			5.978,340	kerek számban 6.000,000 korona.						

<i>i</i>			<i>k</i>			<i>l</i>			<i>m</i>		
Az évi fenntartási költség ($e \times 0.05$)			A tartamos évi tiszta jövedelem [$g(h+i)$]			A befektetések évi tiszta jövedelme ($k-f$)			A befektetések évi tiszta jövedelmezősége $\left(\frac{l}{e} \times 100\right)$		
összesen	<i>m</i> ³ -ként		összesen	<i>m</i> ³ -ként		összesen	<i>m</i> ³ -ként				
korona	K.	f.	korona	K.	f.	korona	K.	f.	0/o		
4,500	—	56	81,204	10	16	11,204	1	40	12.4		
15,728	—	34	413,812	8	84	30,072	—	63	9.1		
6,820	—	84	40,232	4	96	4,072	—	50	3.0		
9,900	—	42	108,326	4	52	10,786	—	46	4.1		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
8,940	—	36	97,656	3	82	12,730	—	50	7.1		
220,406	—	50	1,790,172	4	14	978,524	2	28	21.8		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
266,294	—	48	2,531,402	4	64	1,047,388	1	94	19.0		
Jövedelmezőség a befektetési tőke amortisatiója után						1,547,300	2	86	27.8		

J e g y z e t

ha $n = 25$, akkor $m = 5.60\%$

Igazgatósági épület emelésének költsége

Igazgatósági épület emelésének költsége. Az I—VI. tétel alatti összegek mind szállító eszközöket illető beruházásokra vonatkoznak.

multban az állami és alapítványi erdők gazdaságának belterjesebbé tételére s főleg a szállítási berendezések műszaki fejlesztésére fordítottak.

Nagy összeg ez, melynek úgy köz-, mint erdőgazdasági következményei messze kihatnak. Az osztrák kormány elhatározása bátorító példa arra, *hogy az erdők okszerű feltárása még külterjes és aránylag alacsony faárakkal küzködő erdőgazdaságokban is megtermi gyümölcseit, mert az erdei szállítóeszközöknek fejlesztésére fordított tőke, mint beruházás, helyesen üzött gazdaság mellett mihamar megtérül, az erdei üzemet magas fokra emeli, a reáfordított munkát pedig a népek ezrének áldása kíséri.*

Az osztrák munkálatok oly nagyszabásuak, hogy gazdaságikövetkezményeikben közvetlenül érdeklizünk. Érdekelhetik pedig annál is inkább, *mert a Kárpátokat körülgűrűző ausztriai tartományok az összekötő vasutvonalak kiépítésével hazánkkal hovatovább élénkebb kereskedelmi összeköttetésbe lépnek, melyre ezen erdőt feltáró munkálatok a szállítás olcsóbbá tétele folytán csak kedvező hatással lehetnek.*

Bukovinát a borgó-völgy—kimpolungi irányban épülő, Galiczia Kárpát vidékét a pár év előtt kiépült körösmező—stanislau-i vonal s az épülő nagy-berezna, uzsok—lemergi vasut hozza hazánkkal összeköttetésbe, mely kapcsolat folytán a galicziai és bukovinai erdőfeltárás által mozgékonyabbá tett, olcsón szállított fa a hazai fakeskedelmet s egyben a magyar erdőgazdaságot *fokozódó versenynyel fenyegeti.*

Reá mutattam ugyanis a keskenyvágányu vasutak erdőgazdasági jelentőségét tárgyaló, s az Erdészeti Lapok 1901. évi I. füzetében közzétett cikkelyemben arra, hogy bár fát exportáló ország vagyunk, mégis az 1887-től 1896-ig számba vett 10 év átlagában 15.969,450 korona

értékű volt fatermésbeli összes behozatalunk. Ebből 11.613,320 korona az osztrák örökös tartományokra s többnyire már feldolgozott fára, főleg pedig lágy fűrészárura esik.

Kiemeltem ott, hogy lágy épületi fa és főleg fűrészárú-kivitelünk és behozatalunk között *figyelman kívül nem hagyható aránytalanság jelentkezik*. Számadatokkal bizonyítottam, hogy e fenyves bérczek koszoruzta országban a lágy fűrészárubehozatal még 1887-ben a kivitel kétszeresére hágott, s még 1896-ban is alig volt alacsonyabb a kivitelnél; *ami az utóbbi idők nagy fakeslete és jelentékeny faárai mellett szinte hihetetlenül hangzó.*)*

Fontos körülmény ez manapság, midőn iparunk fejlesztésének szükségessége mindennapos gondunk és nem mellőzhető, különösen akkor, midőn a behozatalával hazánkat eddig is elárasztó osztrák birodalomnak főleg keleti tartományaiban, a fennebb vázolt akcióval állunk szemközt.

A most ismertetett s az 1902. év végeig előirányzott erdőt feltáró munkálatok folytán az osztrák erdőgazdaság fatermésének olcsóbbá tett szállítása a külföldi vámszerződések felujtása idején már érvényesülhet.

Mi sem természetesebb ennek alapján, minthogy az esetre, ha a német beviteli vámok majd Galiczia és Bukovina exportjára is elviselhetetlen terheket rónak, úgy a fatermésbeli kivitel még nagyobb mértékben irányul majd hazánk felé, hol az osztrák erdőgazdasági termékek a fentebbi adatok szerint eddig is tekintélyes fogyasztóra találtak.

Fontos körülmények ezek jelen súlyos közgazdasági viszonyaink közepette, melyek fölött egyszerűen napi-rendre térnünk nem lehet! Foglalkoznunk kell velök annál

*) 1900-ban puha ácsolt fát és fűrészárut kivittünk Ausztriába 13,000 vagonnal; a behozatal ugyanebben az évben 15,807 vagon volt.

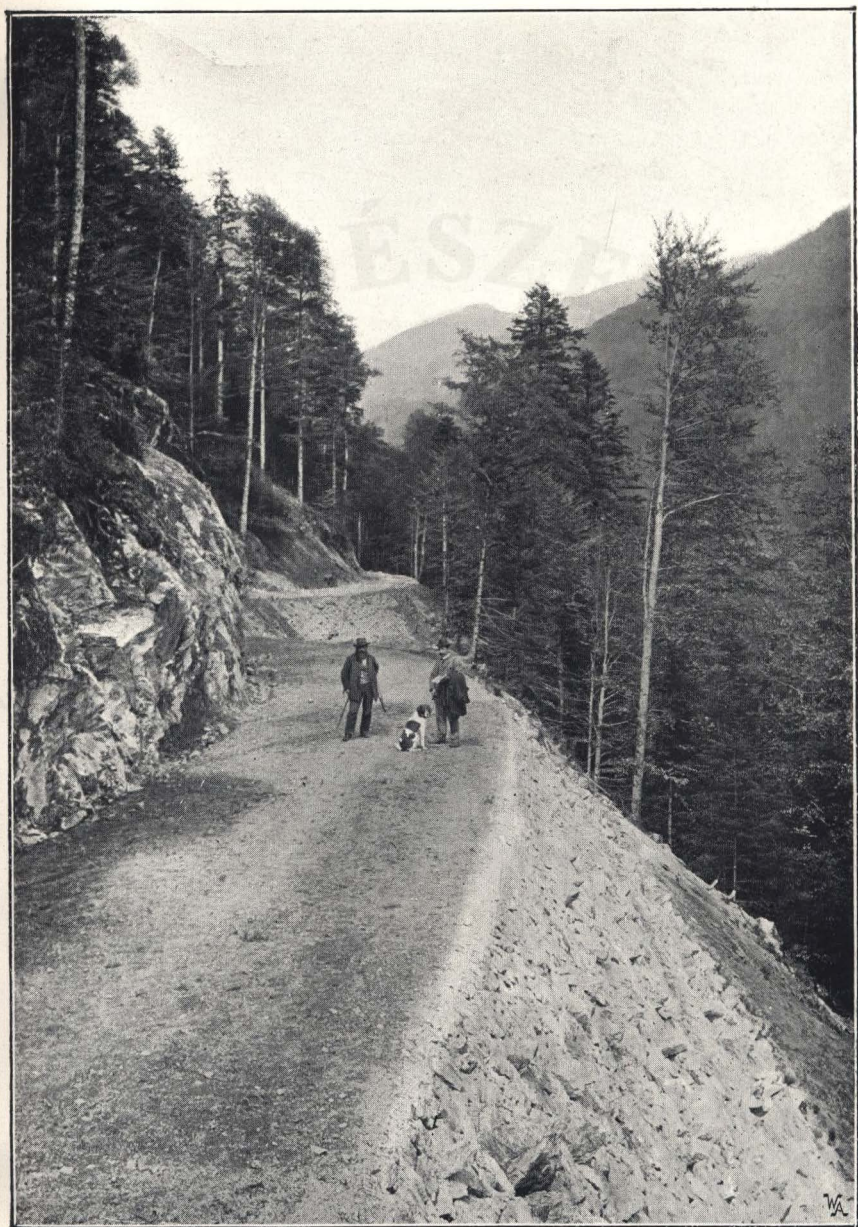
is inkább, mert Közép-Európában az általános és ki tudja meddig tartó gazdasági pangás miatt a faáraknak máris jelentkező esése a helyzetet még nehezebbé teszi. Gondoskodásunk tárgyává kell tennünk, mert a délkelet felől való fabehozatalunk*) is emelkedik és hazánk fakivitelésének további veszedelmes versenyt okozhat az a nagyszabású erdőtarolás, melyet Románia kormánya, nehéz pénzügyi helyzetéből folyólag éppen a jelenben folytat.**)

Ezek ellen csakis hegyvidéki erdőségeink okszerű feltárásával, szállító eszközeink fejlesztésével s a hazai fatermésnek nyújtandó olcsóbb vasuti díjtételek biztosításával védekezhetünk.

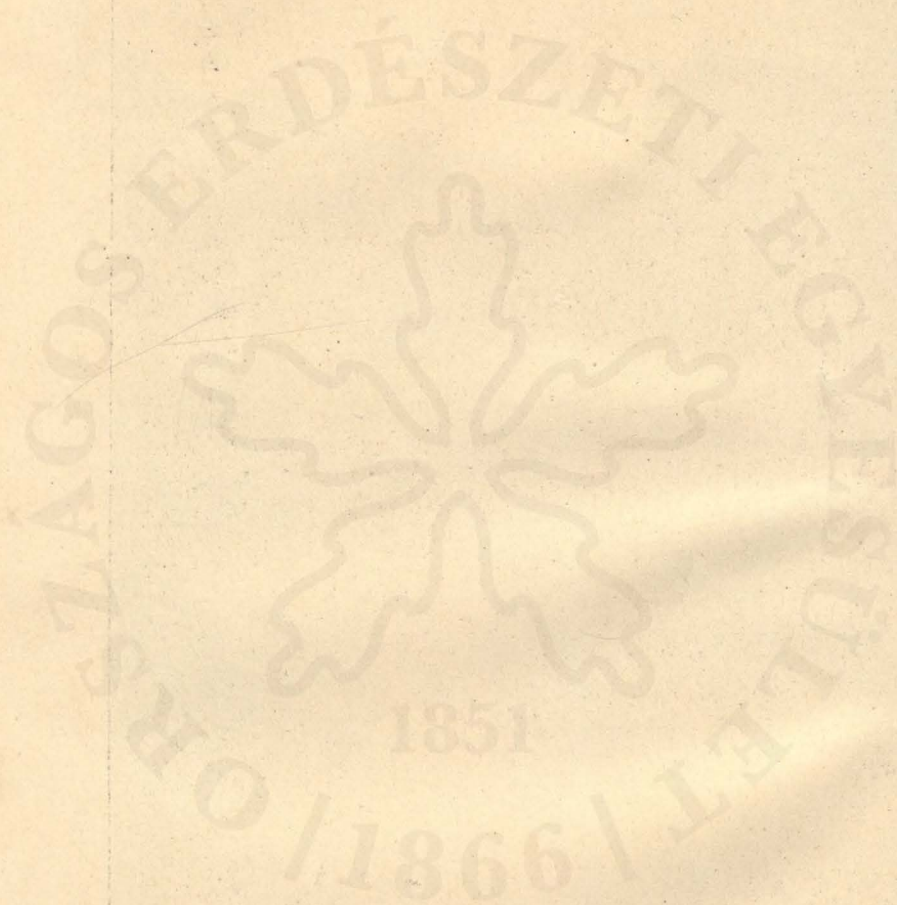
A magyar erdőbirtokosokra, ép úgy mint a magyar kormányra vár e fontos feladat megoldása, mely az előzőknek mindenesetre pénzügyi előnyöket, az utóbbinak főleg közgazdasági sikereket ígér.

*) Lásd Erd. Lapok 1901. II. füzet 96. oldal.

**) Lásd Erd. Lapok 1901. XII. f. 1269. oldal.

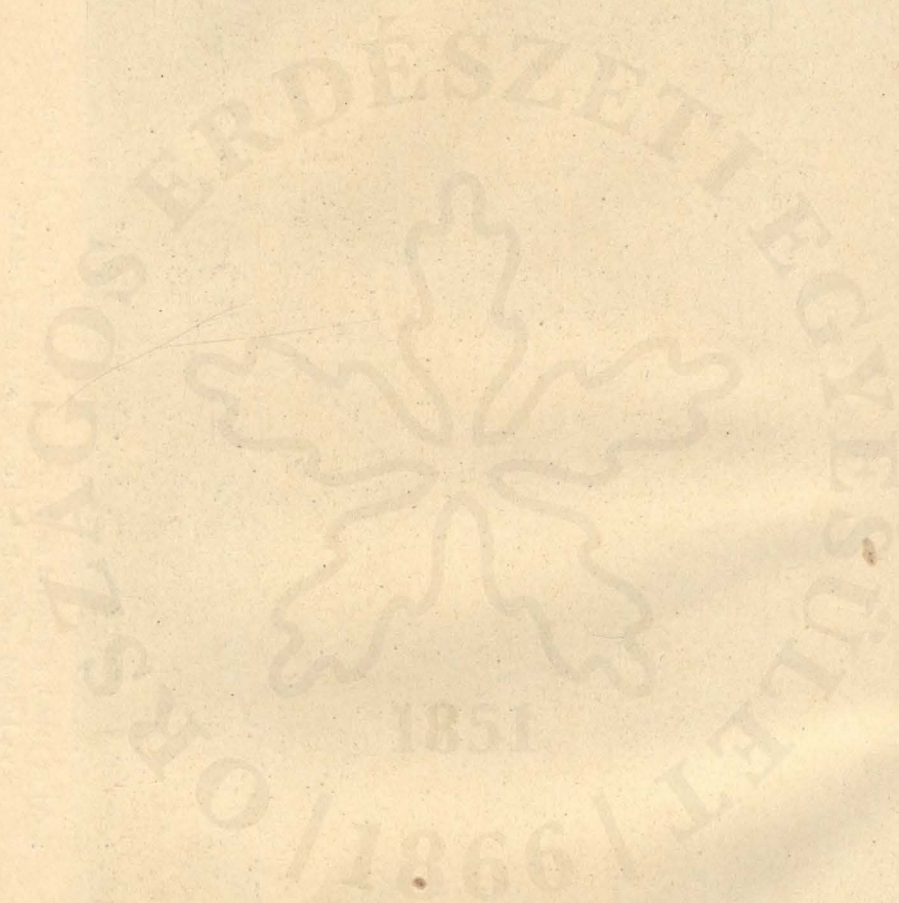

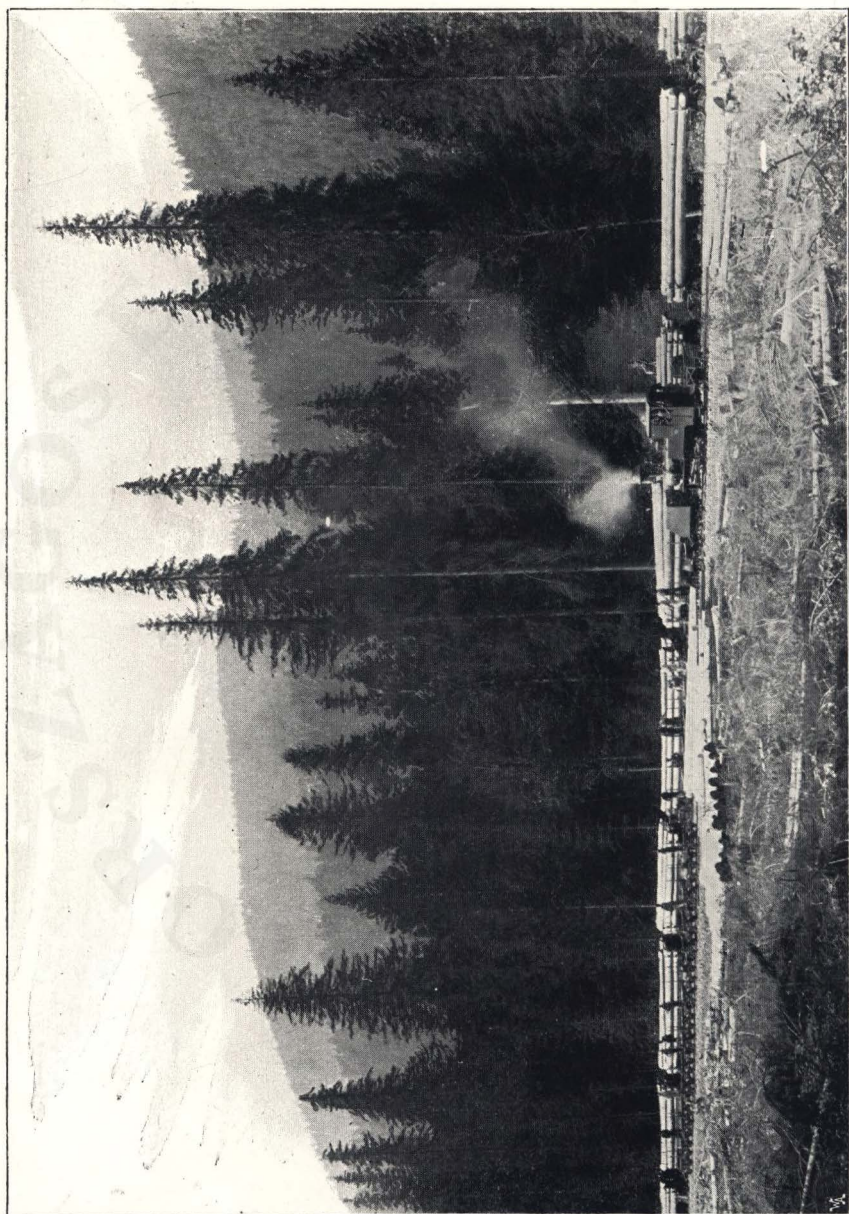
Épülőfélben lévő erdei út a badeni Schwarzwald tribergi erdőhivatalából.
»A külföld erdőgazdasági beruházásai« című cikkhez.

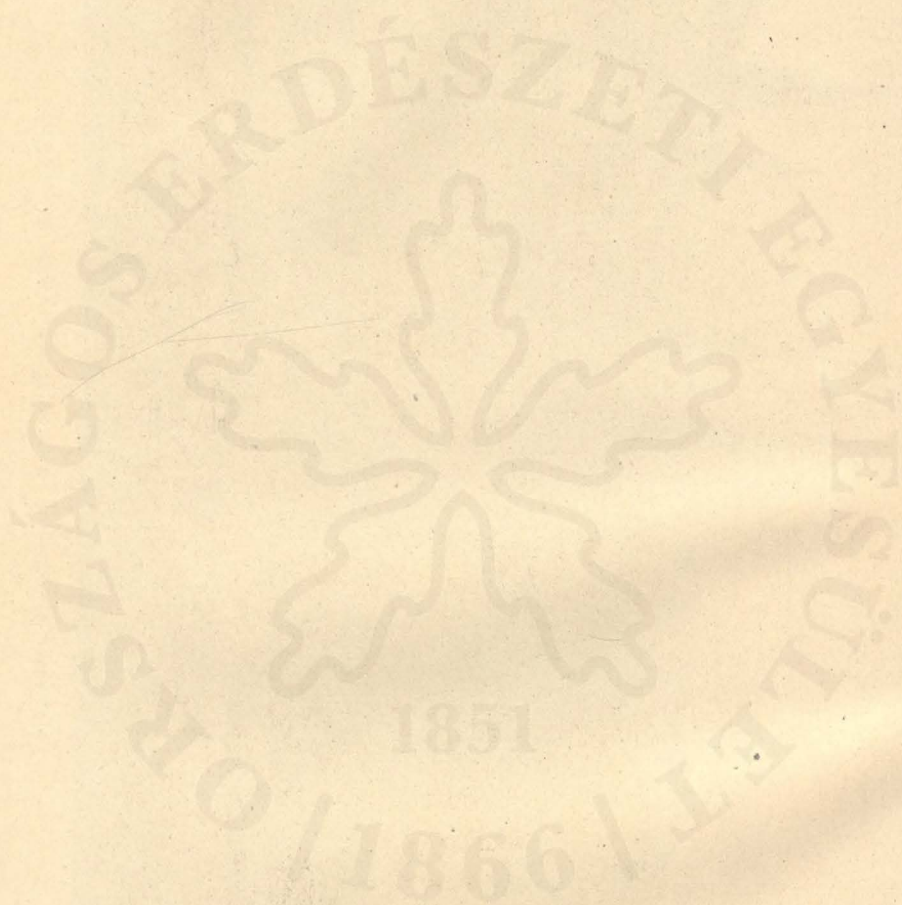

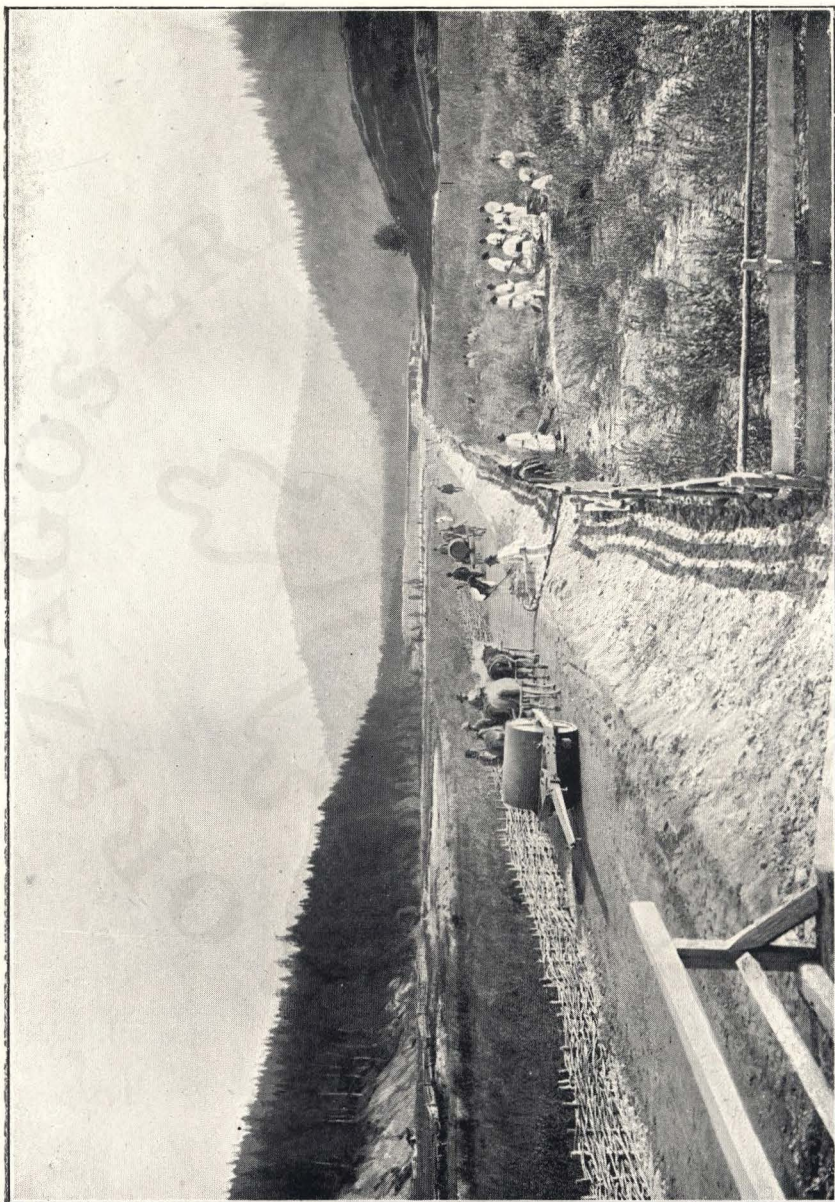
Erdei ut híd, a goiserni cs. k. erdőgondnokságban (Felső-Ausztria.)
»A külföld erdőgazdasági beruházásai« című cikkhez.

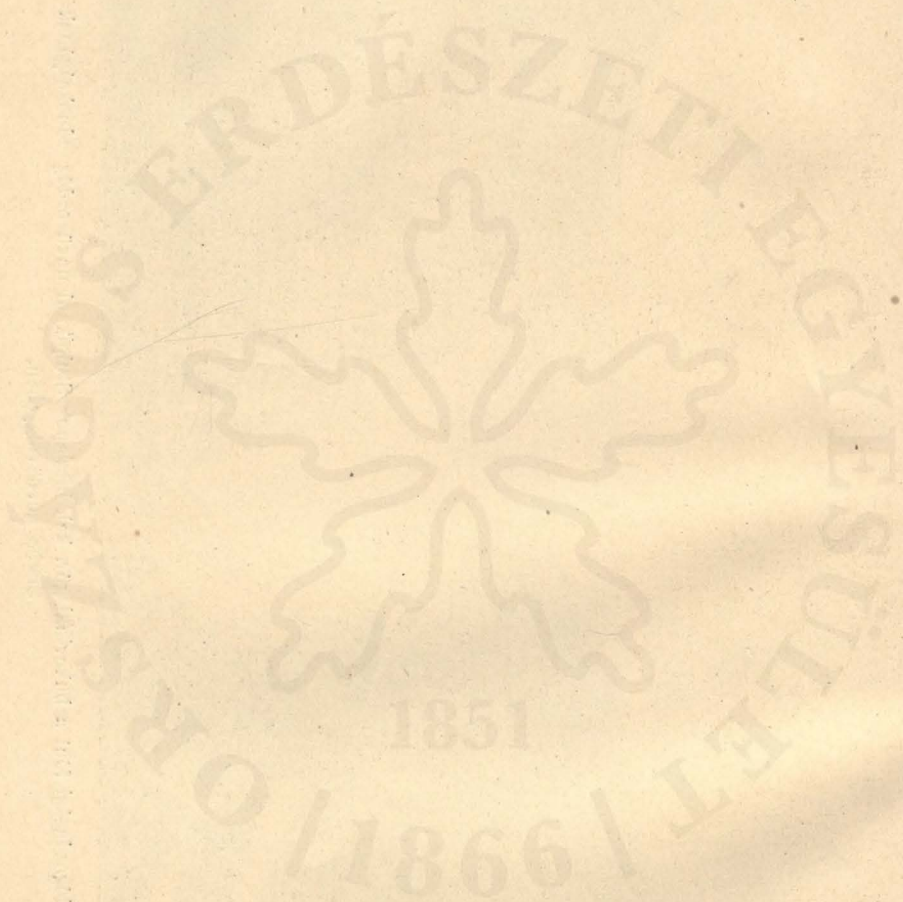

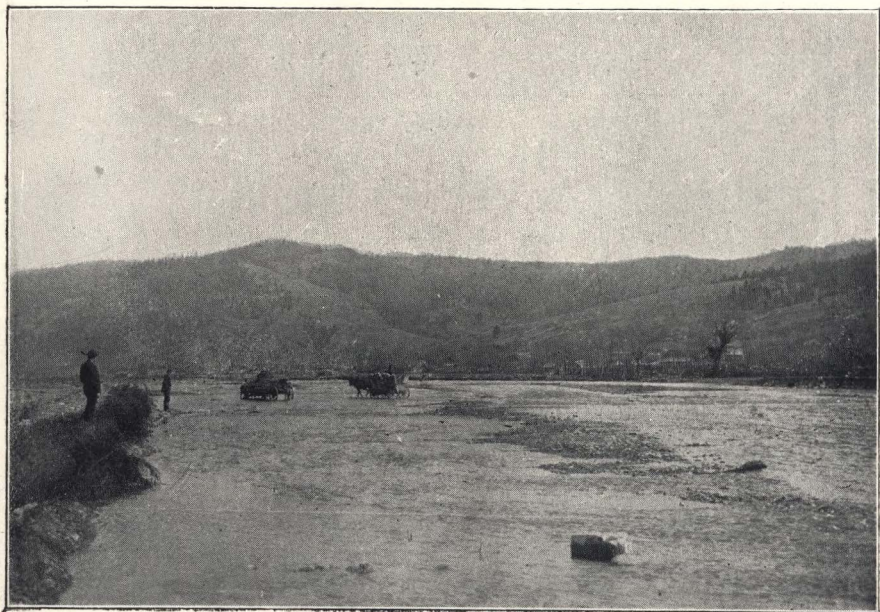
Erdei vasut a worochtai es. k. erdőgondnokságban (Galiczia).

Erdőgazdasági fűt a bukovinai gör. kel. hitalapok Stulpikani nevű erdőgondnokságának
Sucha nevű völgyében.

Ahogy a Sucha völgyében az utépítési munkálatok előtt évenként
40000 m³ fűrészárut szállítottak.

Erdei ut és hid az offenseei cs. k. erdőgondnokságban (F.-Ausztia).

